

[Finansministeren]

til reduktionen ved arbejdstidsforkortelsen. Derfor er min konklusion på svaret til hr. Carsten Andersen, at arbejdstidsforkortelsen ikke vil føre til servicemæssige nedskæringer på Rigshospitalet.

Carsten Andersen (SF):

Tak for besvarelsen! Jeg bliver dog nødt til at gå lidt videre.

Hr. finansminister, er det sådan, at svaret til fru Elisabeth Bruun Olesen på spørgsmål nr. S 92 er fejlagtigt derved, at den budgetmæssige dækning for arbejdstidsforkortelsen ikke skal ske gennem nedskæringer på personale siden ved naturlig afgang? Er det også fejlagtigt af Rigshospitalet, at det opslår stillinger på 38¼ time pr. uge forårsaget af arbejdstidsnedsættelsen, og at den trekvarte time pr. uge skal dække betalingen for arbejdstidsnedsættelsen?

Jeg er meget glad for, at finansministeren siger, at der ikke skal ske nogen serviceforringelser, og at der ikke skal ske nogen indskrænkninger i funktionen på baggrund af arbejdstidsnedsættelsen. Jeg vil da gerne have bekræftet, at de andre nedskæringer så er ukorrekte.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Som det er hr. Carsten Andersen bekendt, har Rigshospitalet nu status som statsvirksomhed, og det betyder, at hospitalets personaleforbrug kan ændres, naturligvis i overensstemmelse med efterspørgslen efter de ydelser, som man leverer. Det betyder også, at i situationer med øgede indtægter kan antallet af ansatte øges, uden at det bliver forelagt bevillingsmyndighederne. Hvis der er tale om en indskrænkning i Rigshospitalets personale, som det er blevet drøftet, skal jeg stadig væk gentage, at så er det ikke betinget af arbejdstidsforkortelsen, for der er givet fuld budgetmæssig kompensation efter regler, som praktiseres inden for staten, nemlig ⅔ dækning. Men hvis der bliver tale om reduktion, skyldes det i givet fald en tilpasning til amtskommunernes reducerede benyttelse af hospitalet, og med den friere stilling, som Rigshospitalet har som statsvirksomhed, har man denne mulighed.

Det, som jeg kan svare for, og det, som jeg er ansvarlig for, er, at Rigshospitalet budgetmæssigt har fået fuld kompensation for ar-

bejdstidsnedsættelsen i forhold til de regler, der er lagt herfor. At der sker andre korrektioner, bl.a. i forhold til serviceefterspørgslen, er en anden sag.

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil gerne spørge finansministeren: hørte jeg rigtigt, at finansministeren sagde, at antallet af ansatte kan øges ved en øget indtægt for Rigshospitalet, og at det lå i de moderne budgetlægninger? Så mener jeg da, det er en ny fortolkning.

Finansministeren er jo en garvet politiker, der kan jonglere med ordene, og han siger, at der er fuld budgetmæssig dækning i denne sag – og så kommer det: »efter de regler, der er fastlagt«. Det er jo de regler, vi skal have fat i, hr. finansminister. Reglerne er nævnt i svaret til fru Elisabeth Bruun Olesen, hvori der står, at den budgetmæssige dækning for arbejdstidsforkortelsen skal ske gennem en nedtrapning af arbejdsstyrken. Det er jo det, finansministeren svarer på spørgsmål nr. S 92, og så er spørgsmålet: når vi følger de budgetregler, som finansministeren har givet, hvad er det så for serviceindskrænkninger, der skal ske? Og er Rigshospitalets opslag om fuldtidsstillinger på 38¼ time i overensstemmelse med de budgetregler, som skal dække arbejdstidsforkortelsen?

Finansministeren (Palle Simonsen):

Først skal jeg bekræfte, at når det drejer sig om en statsvirksomhed, kan man ændre på personalestyrken uden bevillingsmyndighedernes tilsagn. Man skal holde sig inden for det økonomiske måltal, der er stillet for den pågældende virksomhed. Blot for, at det er sat på plads.

Dernæst vil jeg sige, at jeg ikke har forstået den diskussion, der gennem lang tid har været om Rigshospitalet, og slet ikke efter, at man afklarede spørgsmålet om de deltidsansatte efter drøftelser i samarbejdsudvalget.

Jeg kan kun svare for, at man har fået fuld dækning for arbejdstidsnedsættelsen, men det er da klart, at ændret efterspørgsel efter den service, man leverer fra Rigshospitalets side, bevirker, at man må se på, hvad det er for en personalestyrke, man skal have i fremtiden. Det ligger også i begrebet »decentralisering« i forbindelse med moderniseringsprogrammet, som hr. Carsten Andersen